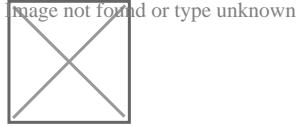

11 Απριλίου 2025

Άγιος Καλλίνικος της Τσερνίκα (7 Οκτωβρίου 1787 - 11 Απριλίου 1868)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

свѣ
о а
ъ

КАЛАН
НИКО
ЪС
ТЦЕРНИКА
РОМАНИС

Γεννήθηκε στο Βουκουρέστι στις 7 Οκτωβρίου 1787. Στο άγιο βάπτισμα έλαβε το όνομα Κωνσταντίνος. Οι γονείς του ήταν ιδιαίτερα ευσεβείς. Η μητέρα του τελείωσε τον βίο της ως μοναχή. Μοναχός ήταν κι ένας μεγαλύτερος αδελφός του. Το 1807 εισήλθε στη μονή Τσερνίκα για να μονάσει. Το επόμενο έτος έλαβε το μοναχικό σχήμα και ονομάστηκε Καλλίνικος. Το ίδιο έτος χειροτονήθηκε διάκονος. Το 1813 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και το 1815 χειροθετήθηκε πνευματικός. Το 1817 μετέβη στο Άγιον Όρος με τον Γέρον-τά του Ποιμένα, ο οποίος έμεινε μόνιμα εκεί. Η παραμονή του στο Άγιον Όρος τον επηρέασε σημαντικά στην κατοπινή του πνευματική ζωή και στον προσωπικό, μυστικό, μεγάλο ασκητικό αγώνα. Το 1818 κατεστάθη ηγούμενος της Τσερνίκα και υπήρξε φωτεινό παράδειγμα για όλη τη φιλόθεη αδελφότητα, την οποία διαποίμανε θεάρεστα επί 32 ετη. Οι μοναχοί της μονής έφθασαν τους 350.

Η Μονή Τσερνίκα στη Ρουμανία

Πανοραμική άποψη Μονής Τσερνίκα στη Ρουμανία

*Η οικία του Αγίου Καλλινίκου στην Ιερά Μονή
Τσερνίκα στη Ρουμανία*

Το 1850 εξελέγη επίσκοπος Ρίμνικ κι εργάσθηκε πολύμοχθα και διαφορότροπα μ' επιτυχία για την πνευματική ανύψωση της επισκοπής. Στη σκήτη της επαρχίας του Φρασινεΐ εισήγαγε τους μοναχικούς θεσμούς του Αγίου Όρους. Το 1867 αποσύρθηκε στη μονή της μετανοίας του, για να ησυχάσει και να προσευχηθεί περισσότερο, προετοιμαζόμενος για την αναχώρησή του από τη γη. Ανεπαύθη οσιακά στις 11 Απριλίου του 1868, η οποία είναι και ημερομηνία της μνήμης του. Ετάφη στον ναό του Αγίου Γεωργίου, που είχε κτίσει ο ίδιος, με την παρουσία χιλιάδων πιστών. Ο άγιος ήταν κοσμημένος με τα χαρίσματα της προοράσεως και της θαυματουργίας. Πολλά θαύματα τελεί μέχρι σήμερα. Η επίσημη αναγνώριση της αγιότητάς του έγινε από την Εκκλησία της Ρουμανίας στις 21.10.1955. Εκλεκτός βιογράφος του είναι ο μαθητής του αρχιμανδρίτης Αναστάσιος Μπαλντοβίν. Η μνήμη του τιμάται στις 11 Απριλίου.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Άγιοι Αγίου Όρους, Εκδόσεις Μυγδονία, Θεσσαλονίκη, 2007*